

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 17Co/417/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912209687
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Nagypálová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6912209687.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Nagypálovej a sudcov Mgr. Kataríny Katkovej a Mgr. Dušana Ďuriana, v právnej veci navrhovateľa Stredoslovenská energetika - Distribúcia, a.s., IČO: 36442151, so sídlom v Žiline, Pri Rajčianke č. 2927/8, zastúpeného Mgr. Pavlom Karmanom, advokátom so sídlom v Žiline, Veľká Okružná č. 26A, proti odporcovi H. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom v K., č. XXX, o zaplatenie 1.388,11 € s príslušenstvom, o odvolaní odporcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 12C/99/2012-63 zo dňa 13.03.2013, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Odporca je **p o v i n n ý** nahradiť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania v sume 95,02 € na účet právneho zástupcu navrhovateľa Mgr. Pavla Karmana, advokáta so sídlom v Žiline, Veľká Okružná č. 26A, do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.388,11 € spolu s úrokmi z omeškania vo výške 9 % ročne od 11.06.2012 do zaplatenia a trovy konania spolu v sume 708,91 €, do troch dní od právoplatnosti rozsudku. Okresný súd vychádzal zo zistenia, že na odbernom mieste ČOM 5082959 (Ožďany č. 367) bol navrhovateľom dňa 15.12.2011 zistený neoprávnený odber elektriny, pretože na meradle boli poškodené tri tzv. ciachové plomby a bolo zablokované (neregistrovalo). Navrhovateľ vyúčtoval neoprávnený odber elektriny odporcovi za obdobie od 19.06.2011 do 15.12.2011 a okresný súd mal preukázané, že v tomto období sa na uvedenom odbernom mieste zdržiaval práve odporca; predchádzajúca odberateľka J. T. (matka odporcu) zomrela dňa 22.12.2010. O zistení neoprávneného odberu bol pracovníkmi navrhovateľa spísaný protokol a vyhotovená fotodokumentácia, bola prítomná aj polícia a brat odporcu D. T., ktorý bol pôvodne označený ako ďalší odporca (po zistení, že tento nebýva na predmetnom odbernom mieste vzal navrhovateľ voči nemu návrh na začatie konania späť). Podľa zistenia okresného súdu stav spotreby na predmetnom odbernom mieste k dátumu 02.02.2011 bol 15574 kWh a v čase zistenia neoprávneného odberu dňa 15.12.2011 bol 11086 kWh, teda oveľa nižší ako pri odpočte za predchádzajúce fakturačné obdobie. Výpočet škody vychádzal zo súčtu menovitých príkonov všetkých pripojených spotrebičov 4278 W (podľa zameranej záťaže ampérmetrom $18,6 \text{ A} \times 230 \text{ V} = 4,278 \text{ kW}$), dennej spotreby $4,278 \text{ kW} \times 12 \text{ hodín} = 51,336 \text{ kWh/deň}$ a doby trvania neoprávneného odberu 180 dní, keď takto vypočítaná spotreba je $51,33 \text{ kWh} \times 180 \text{ dní} = 9240 \text{ kWh}$; pri použití sadzby D2 z cenníka elektriny pre domácnosti pripojené do distribučnej sústavy navrhovateľa platného v roku 2011 spotreba 9240 kWh v sadzbe D2 predstavuje spôsobená škoda sumu 1.138,51 €; k tomu okresný súd pripočítal aj náklady spojené so zisťovaním neoprávneného odberu elektriny v sume 249,60 €, ktorých oprávnenosť mal preukázanú rámcovou zmluvou na dodávku služieb zo dňa 14.12.2010 uzavretou medzi navrhovateľom a spoločnosťou

SSE - Metrológia, s.r.o., Žilina a faktúrou zo dňa 03.01.2012 za kontroly odberných miest za mesiac december 2012 s prílohou k nej; odporca výpočet škody žiadnym spôsobom nespochybnil. Z týchto dôvodov okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 1.388,11 € s poukazom na ustanovenie § 39 zákona č. 656/2004 Z. z. v znení ku dňu 15.12.2011 (v rozsudku zrejme nesprávne 659/2004 Z. z. - poznámka odvolacieho súdu) a § 1 ods. 1 a 5 vyhlášky č. 154/2005 Z. z. Pri omeškaní odporcu vychádzal okresný súd z toho, že tento bol listom zo dňa 29.05.2012 vyzvaný na zaplatenie do 7 dní od doručenia; pri lehote 3 dní na doručovanie a lehote 7 dní na zaplatenie mal odporca zaplatiť do 08.06.2012, preto ak navrhovateľ žiadal úroky z omeškania od 11.06.2012 (pondelok), týmto dňom už bol odporca v omeškaní s platením a preto ho s poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. zaviazal aj na zaplatenie úrokov z omeškania podľa návrhu. K obrane odporcu v konaní, podľa ktorej v návrhu sú uvedené výmysly, na navrhovateľa je podaných najmenej 200 sťažností ročne, celá záležitosť je amnestovaná podľa amnestie zo dňa 03.01.2013 a celý prípad premlčaný, pretože podľa zákona je premlčacia doba dva až tri roky, nie je nič dlžný navrhovateľovi, pretože za elektrinu platila jeho matka J. T., nevie prečo bol elektromer odobratý, elektromer bol opravovaný z dôvodu skratu na hlavnom vedení, pracovníci navrhovateľa sú málo kvalifikovaní a majú nízku technickú úroveň, často sa striedali, hrabali v elektrickom rozvážači a spôsobili nejakú chybu, sám je prevádzkový elektromontér a postupy tzv. obvodných elektrikárov dobre pozná a je tam veľa alkoholikov, okresný súd uviedol, že ju nemohol akceptovať, pretože priamo k neoprávnenému odberu (porušenie plomb na meradle) sa odporca ani nevyjadril, jeho tvrdenia sú nekonkrétne a nič nemenia na zistenej skutočnosti, že do meradla bolo zasahované, plomby boli poškodené s tým, že podľa fotodokumentácie bolo meradlo aj pretočené na nižší stav ako v predchádzajúcich odpočtoch. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „O.s.p.“) s odôvodnením, že navrhovateľ bol v plnom rozsahu úspešný; priznané trovy konania spolu v sume 708,91 € pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku v sume 83,- € a trov právneho zastúpenia v sume 625,91 € za tri úkony právnych služieb (prevzatie a príprava zastúpenia, podanie návrhu a účasť na pojednávaní dňa 19.02.2013) po 71,37 € spolu s režijným paušálom k trom úkonom v sume 23,07 €, hotové výdavky (cestovné) v sume 102,27 € za cestu na pojednávanie dňa 19.02.2013 zo Žiliny do Rimavskej Soboty a späť (pri použití osobného motorového vozidla ev. č. ŠPZ ZA765CA, pri vzdialenosti 2-krát 198 km, spotrebe 5,3l/100km, cene pohonných hmôt 1,420 € a paušálnej náhrade 0,183 € za km) a náhradu za stratu času za 14 polhodín po 13,01 € v sume 182,14 €, teda spolu 521,59 € plus 104,32 € ako 20 % DPH.

Proti rozsudku okresného súdu podal odporca včas odvolanie a to prostredníctvom písomných podaní zo dňa 20.03.2013 (č.l. 69-70 spisu), zo dňa 21.03.2013 (č.l. 71-72 spisu) a zo dňa 25.03.2013 (č.l. 73-75 spisu), ktoré doručil okresnému súdu postupne dňa 22.03.2013, dňa 25.03.2013 a dňa 27.03.2013; okresný súd vyhodnotil odvolanie odporcu ako neúplné podanie a uznesením č.k. 12C/99/2012-77 zo dňa 22.04.2013 ho vyzval na doplnenie odvolania na čo odporca reagoval dňa 10.05.2013 doručením nedatovaného písomného podania označeného ako „vyjadrenie k odvolaniu (dodatok)“ (č.l. 80-81 spisu) a dňa 27.05.2013 doručením nedatovaného písomného podania označeného ako „doplnenie odvolania“ (č.l. 82 spisu). Odporca sa domáhal zrušenia rozsudku okresného súdu. V odvolaní uviedol, že (1) pri zavedení meny euro došlo k úradnej chybe a ide o zle vyplnený šek na sumu 1.388,11 €, ktorá má byť správne 13,88 €, pretože takúto sumu ešte v slovenských korunách (400,- Sk) platila jeho matka J. T.; táto je však dávno mŕtva (zomrela dňa XX.XX.XXXX.), preto on nemá s vecou nič spoločné nakoľko celá vec sa stala za jej života a navrhovateľ dlžnú sumu najskôr požadoval od nej; (2) pre rozhodnutie súdu bolo potrebné sa o veci presvedčiť osobne; (3) podľa príručky má elektromer životnosť 20 rokov, elektromer o ktorý sa jedná je starší, bol poškodený od blesku, viackrát opravovaný, predchádzajúci elektrikár ho opravil ako ho opravil a preto on (odporca) nemôže byť v tejto veci obviňovaný; (4) predvolanie na súdne pojednávanie mu nebolo doručené s dostatočným predstihom, čím bol porušený zákon; (5) k tomu, aby ho mohol súd obviňovať a odsúdiť by musel byť prichytený pri čine, musel by mať súd na to dôkazy, teda musel by ho vidieť svedok priamo pri porušení plomby na elektrometri a to svedok znalý veci a museli by byť aspoň traja; (6) zamestnanci „metrológie“ nie sú oprávnení k tomu, aby vykonávali prácu namiesto zamestnancov navrhovateľa, zamestnanci „metrológie“ ani „meridie“ nie sú zamestnancami navrhovateľa, s ktorým sú zmluvy; advokát nie je elektromontér a ani zamestnanec súdu; (7) v zmluve po jeho matke J. T. po jej smrti pokračoval on na základe ústneho dohovoru so zamestnancami navrhovateľa, dohoda sa týka len platby za spotrebovanú elektrickú energiu ešte pred inkriminovanými obdobiami; (8) na celú záležitosť sa vzťahuje amnestia vyhlásená v januári 2013; (9) je povinnosťou zamestnancov navrhovateľa opraviť elektromer tak, aby zodpovedal predpisu, pretože

tento môže ohrozovať aj odberateľa; (10) žiadne chyby na číselníku neboli a ani ich nevidel, k číselníku sa nedalo dostať, stav elektrometra sedí aj so spotrebou, ak na ňom niečo vzniklo, tak po demontáži zamestnancami navrhovateľa a to hlavne vinou starého technického stavu; (11) treba si všimnúť aj číslo stavu elektromeru na faktúrach, vždy je uvádzané rovnaké ako keby sa elektromer netočil, (možno) elektrikári ktorí k nemu chodili sa striedali a jeden po druhom nechávali chyby; (12) podľa jednej normy stačí aj jedna plomba, plombu si poškodili (odtrhli) sami zamestnanci navrhovateľa, bola popod elektromer a on ju osobne doručil navrhovateľovi; (13) v sadzbe D2 si splnil všetky podmienky o odbere elektrickej energie, mesačná splátka je 8,4960 €, dokonca mu vznikol preplatok a nie nedoplatok, čísla uvedené v rozsudku prakticky ani nie je možné spotrebovať, za 1 kWh sa platí 14 centov, 1 kWh je spotrebovaná energia za 60 minút spotrebičmi o výkone 1000 W; sumy, ktoré uvádza rozsudok sú také, že „to nespotrebuje ani sídlisko Západ“; (14) na jeho prípad sa vzťahujú všetky paragrafy o premlčaní; (15) okresný súd je voči jeho osobe „zameraný“; preto odporca navrhol zrušenie napadnutého rozsudku okresného súdu.

Navrhovateľ sa k doručenému odvolaniu odporcu vyjadril písomným podaním zo dňa 26.06.2013 (č.l. 84-85 spisu), ktorým navrhol napadnutý rozsudok okresného súdu potvrdiť. Tvrdenia uvedené v odvolaní boli jednoznačne preskúmané okresným súdom. Odporcom uvádzané tvrdenia sú v rozpore so skutočným stavom a to predovšetkým jeho tvrdenie, že „celá udalosť sa stala za života J. T.“, pretože táto ako odberateľa elektriny na odbernom mieste K. č. XXX zomrela dňa XX.XX.XXXX a neoprávnený odber elektriny na tomto odbernom mieste bol zistený dňa 15.12.2011. Z vykonaných dôkazov jednoznačne vyplynula skutočnosť, že na odbernom mieste K. č. XXX bol vykonaný neoprávnený odber tým spôsobom, že boli poškodené ciachové plomby v počte 3 kusy a elektromer bol zablokovaný - neregistroval. Súčasne predovšetkým z výpovede svedka D. T. ako aj z oznámenia obce K. vyplynula skutočnosť, že odporca sa v čase trvania neoprávneného odberu zdržiaval na adrese odberného miesta a teda práve odporca neoprávnene odoberal elektrickú energiu na predmetnom odbernom mieste. Z tvrdenia odporcu v odvolaní, že „v zmluve, ktorú mala uzavrieť J. T. pokračoval čo sa platenia týka“, je zrejmé, že sa na tejto adrese odberného miesta zdržiaval na uhrádzal platby za dodávanú elektrickú energiu i po jej smrti. Pri neoprávnenom odbere je povinný uhradiť vzniknutú škodu ten, kto elektrinu odoberal, t.j. odporca. Z odvolania nie je zrejmé, na ktoré pojednávanie nebol odporca včas predvolaný, podľa jeho vedomostí vo vzťahu k pojednávaniu dňa 19.02.2013 bola odporcovi zachovaná päťdňová lehota na prípravu pojednávania. Pokiaľ odporca v podanom odvolaní uvádza, že „plombu odtrhli zamestnanci“, o tomto svojom tvrdení nepredložil súdu žiadne dôkazy. Výška škody bola jednoznačne zdôvodnená a preukázaná v konaní pred okresným súdom a bola vypočítaná v súlade s vyhláškou č. 154/2005 Z. z. Ostatné skutočnosti uvádzané odporcom v odvolaní považoval navrhovateľ za právne irelevantné vo vzťahu k predmetu sporu. Vzhľadom na uvedené navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku okresného súdu a uplatnil náhradu trov odvolacieho konania v sume 95,02 € za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu v sume 71,37 € spolu s režijným paušálom v sume 7,81 €, k tomu DPH vo výške 20 % na účet právneho zástupcu navrhovateľa.

Krajský súd, ako súd odvolací, vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O.s.p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolanie odporcu nie je podľa názoru odvolacieho súdu dôvodné.

Zo skutkového stavu zisteného okresným súdom vyplýva, že dňa 15.12.2011 zistil navrhovateľ neoprávnený odber elektriny na odbernom mieste K. č. XXX v dôsledku poškodenia troch ciachových plomb meradla, ktoré bolo zablokované (neregistrovalo); v čase predchádzajúceho odpisovania stavu

spotrebovanej elektriny meradlo vykazovalo spotrebu 15574 kWh (ku dňu 02.02.2011) a ku dňu 15.12.2011 bol stav 11087 kWh; v období od júna 2011 do decembra 2011 sa na odbernom mieste zdržiaval odporca; predchádzajúci odberateľ J. T.matka odporcu) zomrela dňa XX.XX.XXXX; navrhovateľ vyčíslil škodu za obdobie od 19.06.2011 do 15.12.2011 spolu v sume 1.388,11 € (jej presná špecifikácia a spôsob výpočtu je uvedený v napadnutom rozsudku); na základe výzvy na zaplatenie sa odporca dostal do omeškania s jej zaplatením dňa 11.06.2012.

Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky odporcu ako aj predchádzajúce konanie a napadnutý rozsudok okresného súdu a udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu, osvojuje si dôvody napadnutého rozsudku okresného súdu a v zmysle § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. na ne v celom rozsahu poukazuje.

Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku a reagujúc na odvolacie dôvody odporcu odvolací súd najskôr udáva, že podľa obsahu (§ 41 ods. 2 O.s.p.) z odvolania odporcu vyplýva, že tento uplatňuje odvolacie dôvody podľa § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. (tvrdené nedoručenie predvolania na pojednávanie ako bod (4) odvolania) a s § 221 ods. 1 písm. g) O.s.p. (vo veci rozhodoval vylúčený sudca ako bod (15) odvolania), ďalej podľa § 205 ods. 2 písm. d) O.s.p., pretože body (1), (3), (10), (11) a (12) odvolania poukazujú na nesprávne skutkové zistenia z vykonaných dôkazov, podľa § 205 ods. 2 písm. e) O.s.p., pretože z bodu (2) odvolania možno vyvodiť názor odporcu, že podľa neho doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie dôkazy, ktoré neboli doteraz uplatnené (ohliadka) a nakoniec podľa § 205 ods. 2 písm. f) O.s.p., pretože body (5), (6), (8), (9), (13) a (14) odvolania poukazujú na nesprávne právne posúdenie veci okresným súdom (číselné označenie jednotlivých uplatnených odvolacích dôvodov vychádza z druhého odseku odôvodnenia tohto rozsudku).

Vzhľadom na takto uplatnené odvolacie dôvody odvolací súd uvádza, že zo spisu nezistil odporcom vytýkané vady konania v zmysle § 205 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f) a g) O.s.p.; pokiaľ odporca tvrdil, že predvolanie na pojednávanie mu nebolo doručené včas (§ 115 ods. 2 O.s.p.), zo spisu vyplýva, že okresný súd na prejednanie veci nariadil dve pojednávania na deň 19.02.2013 a na deň 13.03.2013, v oboch prípadoch pojednával v neprítomnosti odporcu s tým, že predvolanie na pojednávanie bolo odporcovi vždy riadne a včas doručené prostredníctvom pošty a to dňa 25.01.2013 (č.l. 42 spisu) a dňa 25.02.2013 (č.l. 56 spisu); súčasne pokiaľ odporca tvrdil, že okresný súd je voči jeho osobe „zameraný“, toto svoje tvrdenie žiadnym spôsobom bližšie nekonkretizoval, k odvolaniu pripojil len uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 4Nto/6/2011 zo dňa 12.10.2011 (č.l. 52 spisu), ktorým boli z prejednávaní a rozhodovaní trestnej veci okresného súdu sp. zn. 2T/148/2011 vylúčení všetci sudcovia okresného súdu, ktorí sa cítili zaujatí v trestnej veci odporcu ako obvineného stíhaného pre prečin útoku na orgán verejnej moci z dôvodu, že tento mal napadnúť bývalého sudcu, predsedu a vyššiu súdnu úradníčku okresného súdu a súdneho exekútora; z toho je zrejmé, že dôvodom vylúčenia nebol vzťah sudcov okresného súdu (osobitne zákonnej sudkyne) k odporcovi, ale ich vzťah k poškodeným; odvolací súd z tejto skutočnosti ani z ostatného obsahu spisu nezistil žiadny dôvod na vylúčenie zákonnej sudkyne, pretože nezistil žiadny jej pomer k veci, k účastníkom konania alebo k ich zástupcom (§ 14 ods. 1 O.s.p.), ani tento odvolací dôvod preto nebol uplatnený dôvodne. Okresný súd podľa názoru odvolacieho súdu na základe vykonaných dôkazov dospel aj k správnym skutkovým zisteniam (§ 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p.), na ktoré aplikoval správne ustanovenie právneho predpisu a súčasne vec správne právne posúdil (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.); súčasne doteraz zistený skutkový stav obstoje, aj keď podľa odporcu „pre rozhodnutie súdu bolo potrebné sa o veci presvedčiť osobne“, z čoho vyplýva, že sa domáha vykonania ohliadky (§ 205 ods. 2 písm. e/ O.s.p.), pretože ohliadka je len jedným z dôkazných prostriedkov (§ 125 O.s.p.), okresný súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, výsluchom pôvodného odporcu D. T. a svedka T. X., z ktorých mal aj podľa odvolacieho súdu dostatočne ustálený skutkový stav v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie; súd nie je viazaný návrhmi na vykonanie dokazovania a je len na jeho rozhodnutí, ktorý dôkaz vykoná a ktorý nie s tým, že ani nevykonanie navrhnutých dôkazov neznamená odňatie možnosti účastníka konať pred súdom, pretože k procesným právam účastníka nepatrí, aby bol súdom vykonaný každý ním navrhnutý dôkaz alebo dôkaz, o ktorom sa účastník subjektívne domnieva, že by mal byť súdom vykonaný; rozhodovanie o tom, ktoré z dôkazov budú vykonané patrí vždy výlučne súdu a nie účastníkovi konania (pozri napríklad rozhodnutia najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3Cdo/16/2012 zo dňa 12.12.2012 a v ňom citovanú judikatúru, sp. zn. 4Cdo/191/2011 zo dňa 25.01.2012, sp. zn. 4Cdo/314/2012 zo dňa 22.08.2013 alebo

sp. zn. 6Cdo/194/2012 zo dňa 31.07.2013); navyše odporca navrhol vykonanie ohliadky až v odvolaní, preto ani neboli splnené podmienky na uplatnenie tohto odvolacieho dôvodu, pretože tento nový dôkaz sa netýka podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu alebo obsadenia súdu (§ 205a ods. 1 písm. a/ O.s.p.), nevyplýva z neho vada konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej (§ 205a ods. 1 písm. b/ O.s.p.), súčasne odporca bol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p. (č.l. 37 spisu; § 205a ods. 1 písm. c/ O.s.p.) a mohol ho bez svojej viny označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa (§ 205a ods. 1 písm. d/ O.s.p.).

Pri rozhodovaní o podanom odvolaní odporcu prihliadal odvolací súd aj na ustanovenie § 212 ods. 3 O.s.p., podľa ktorého na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliada odvolací súd, len ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Z tohto ustanovenia vyplýva, že na prípadné vady konania odvolací súd prihliadne len ak skutočne mali za následok nesprávne rozhodnutie (teda nie len mohli mať tento následok). Zo spisu okresného súdu odvolací súd zistil, že je v ňom založených celý rad listinných dôkazov a to najmä faktúra za neoprávnený odber elektriny (č.l. 3 spisu), protokol o zistení neoprávneného odberu elektrickej energie (č.l. 4 spisu), oznámenie Obce K. (č.l. 5 spisu), výzva na zaplatenie (č.l. 6 spisu), výpočet škody (č.l. 17 spisu), rozhodnutia Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (č.l. 18-22 spisu), rámcové zmluvy na dodávku služieb (č.l. 23-28 spisu), faktúra s prílohami (č.l. 29-32 spisu), výpis z účtu v banke (č.l. 33 spisu), informácia o zmene odberateľa (č.l. 34 spisu), faktúry (č.l. 49-51 spisu), obálka s prílohami od navrhovateľa a odporcu najmä fotodokumentácia meradla pri zistení neoprávneného odberu elektriny (č.l. 52 spisu) a pripojený spis okresného súdu sp. zn. 3D/34/2011; zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 19.02.2013 (č.l. 53-55 spisu) vyplýva, že dokazovanie okresný súd vykonal „oboznámením obsahu spisu a pripojeného spisu sp. zn. 3D/34/2011“, výsluchom pôvodného odporcu D. T. a svedka T. X., resp. po predložení listinných dôkazov od právneho zástupcu navrhovateľa oboznámil „reakciu odporcu zo dňa 14.06.2012, list odporcu doručený 18.07.2012, tri faktúry z č.l. 49-51 spisu a dva hárkky fotodokumentácie“; zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 13.03.2013 (č.l. 61-62 spisu) vyplýva, že okresný súd vykonal dokazovanie „oboznámením obsahu spisu, pripojeného spisu sp. zn. 3D/34/2011 a prílohami A až D“. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu vyplýva, že svoje skutkové zistenia, na ktorých založil právne posúdenie veci, vyvodzoval aj z vyššie označených listinných dôkazov založených v spise, ktoré neprečítal ani neoznámil ich obsah (§ 129 ods. 1 O.s.p.). Ak súd skutkové závery, z ktorých vyvodil svoje právne závery, založil na výsledkoch dokazovania nevykonaného v súlade so zákonnými ustanoveniami upravujúcimi spôsob vykonania dokazovania určitým dôkazným prostriedkom, zaťažá konanie tzv. inou vadou, ktorá má za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (porovnaj rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/6/2010 zo dňa 26.03.2012, sp. zn. 3Cdo/169/2010 zo dňa 28.06.2012, sp. zn. 5MCdo/206/2012 zo dňa 09.07.2013, sp. zn. 6Cdo/173/2011 zo dňa 30.01.2013 alebo sp. zn. 7Cdo/157/2011 zo dňa 10.10.2012); dokazovanie „obsahom spisu“ nezodpovedá ustanoveniu § 129 ods. 1 O.s.p. Pozornosti odvolaciemu súdu táto skutočnosť neušla, napriek tomu nepristúpil v prejednávanej veci k zrušeniu napadnutého rozsudku okresného súdu. Vykonanie dokazovania listinným dôkazom na pojednávaní v prítomnosti účastníka konania je prejavom zásady priamosti občianskeho súdneho konania. Vo svojej podstate podľa názoru odvolacieho súdu vytvára najmä predpoklad, aby účastník konania mohol realizovať svoje právo na vyjadrenie k vykonaným dôkazom (článok 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktoré našlo svoj odraz aj v ustanovení § 123 O.s.p.). V prejednávanej veci však boli obidve pojednávania (po splnení zákonných podmienok pre tento postup) vykonané v neprítomnosti odporcu. Okresný súd sa preto mohol oboznámiť s listinnými dôkazmi aj mimo pojednávania priamo obsahom spisu, keď z odôvodnenia napadnutého rozsudku okresného súdu jednoznačne a nepochybne vyplýva, z ktorých dôkazov (vrátane listinných) čerpal svoje skutkové zistenia; za tejto situácie podľa odvolacieho súdu uvedenie listinných dôkazov aj v zápisnici o pojednávaní by bolo len formálne a nič by nezmenilo na skutkových zisteniach okresného súdu. Postup okresného súdu, ktorý svoje skutkové zistenia čerpal z obsahu spisu bez prečítania alebo oznámenia obsahu jednotlivých listinných dôkazov na pojednávaní, možno subsumovať pod pojem dokazovania (porovnaj nálezh Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 499/2012 zo dňa 10.07.2013 alebo rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 5MCdo/4/2011 zo dňa 21.08.2013). Pojednávanie v neprítomnosti účastníka konania (odporcu, resp. navrhovateľa aj odporcu v prípade druhého pojednávania) možno podľa odvolacieho súdu obsahovo prirovnať k rozhodnutiu súdu bez nariadenia pojednávania, kedy sa ustanovenie § 129 ods. 1 O.s.p. tiež neaplikuje (porovnaj § 129 ods. 1 časť za bodkočiarkou O.s.p.). Odvolací súd na základe uvedeného dospel vzhľadom na špecifickú prejednávanú veci k záveru, že okresný súd nezaťažá svoje konanie tzv. inou vadou a jeho postup nemal za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Navyše v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p.

odvolací súd je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný; odporca ako dôvod odvolania neuplatnil inú vadu konania, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a preto odvolací súd na túto vadu nemohol sám prihliadať.

K uplatneným odvolacím dôvodom smerujúcim k nesprávnemu právnomu posúdeniu veci okresným súdom (ako aj k niektorým ďalším) odvolací súd udáva, že v prejednávanej veci nemohlo ísť len o numerickú chybu pri prepočte súm na menu euro, pretože ku škode navrhovateľa v dôsledku neoprávneného odberu elektriny odporcom došlo v roku 2011, t.j. až po zavedení meny euro v Slovenskej republike (01.01.2009), samotná škoda bola už vyčíslená v mene euro a nešlo o prepočet mien; táto odvolacia námietka bola teda zjavne nedôvodná; rovnako nedôvodná bola aj odvolacia námietka, že ku škode malo dôjsť ešte za života matky odporcu, pretože táto podľa úmrtného listu a pripojeného dedičského spisu zomrela dňa 22.12.2010 a ku škode navrhovateľa došlo až v roku 2011 (škoda spôsobená neoprávneným odberom elektriny bola uplatnená za obdobie od 19.06.2011 do 15.12.2011).

Nedôvodná je aj odvolacia námietka odporcu, že aby ho súd mohol zaviazat' na zaplatenie škody navrhovateľovi „musel by byť prichytený pri čine“, t.j. priamo pri porušení plomby. Okresný súd správne na prejednanú vec aplikoval ustanovenie § 39 ods. 1 a 2 zákona č. 656/2004 Z. z. o energetike a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov účinného do 31.08.2012 (pokiaľ ide o zodpovednosť odporcu ako neoprávneného odberateľa elektriny) v spojení s § 1 ods. 1 až 5 vyhlášky ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky č. 154/2005 Z. z., ktorou sa ustanovuje spôsob výpočtu škody spôsobenej neoprávneným odberom elektriny účinnej do 30.09.2012 (pokiaľ ide o vyčíslenie škody, ktoré odporca ani žiadnym spôsobom nespochybňoval); zákon č. 656/2004 Z. z. je vo vzťahu k Občianskemu zákonníku predpisom špeciálnym; zákon č. 656/2004 Z. z. v ustanovení § 39 ods. 1 taxatívnym spôsobom vymenoval prípady neoprávneného odberu elektriny, medzi ktoré patrilo aj prípad odberu meraného meracím zariadením, na ktorom bolo porušené zabezpečenie proti neoprávnenej manipulácii a v odseku 2 stanovoval, kto je povinný uhradiť škodu pri neoprávnenom odbere (je ním ten, kto elektrinu odoberal); v prípade škody spôsobenej neoprávneným odberom, odberateľ zodpovedá za neporušenosť meracieho zariadenia bez ohľadu na zavinenie (je irelevantné, či neoprávnený odber zaviniť) a pre vznik zodpovednosti za neoprávnený odber dodávateľ nemá povinnosť preukázať, že zaistenie proti neoprávnenej manipulácii porušil (zaviniť) sám odberateľ (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo/76/2010 zo dňa 03.10.2011); ide tu teda o objektívnu zodpovednosť odberateľa bez ohľadu na zavinenie (porovnaj napríklad rozsudky Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo/2617/2010 zo dňa 28.06.2012 a sp. zn. 25Cdo/2412/2009 zo dňa 30.08.2011).

Pokiaľ ide o odvolacie námietky odporcu ohľadne životnosti meracieho zariadenia a jeho zlého technického stavu v tomto smere ustanovenie § 35 ods. 6 zákona č. 656/2004 Z. z. dáva odberateľovi možnosť požiadať o preskúšanie jeho technického stavu, čo však odberateľ neurobil; ak napriek týmto svojim výhradám odporca naďalej odoberal elektrinu, nemôže ísť zistené poškodenie meradla pri kontrole na ťarchu navrhovateľa. Neobstojí ani námietka odporcu, že meranie spotrebovanej elektriny nevykonávali zamestnanci navrhovateľa, ale zamestnanci „metrológie“ alebo „meridie“, pretože v zmysle § 35 ods. 1 druhá veta zákona č. 656/2004 Z. z. bol navrhovateľ oprávnený činnosti spojené s meraním spotrebovanej elektriny delegovať na zmluvnom základe na inú odborne spôsobilú osobu; táto skutočnosť aj vyplýva zo spisu okresného súdu (č.l. 23-28 spisu). Nemožno súhlasiť ani s tvrdením odporcu, že na faktúrach je vždy uvádzané rovnaké číslo stavu meradla, pretože je to v rozpore s faktúrami založenými v spise okresného súdu (č.l. 49-51 spisu), podľa ktorých v rokoch 2008 až 2011 boli vykonané vždy dva odpočty ročne s tým, že počiatočný a konečný stav sa vždy líši v zmysle zvyšujúcej sa spotreby elektriny; práve naopak stav spotreby zistený ku dňu 15.12.2011 bol nižší (11087 kWh) ako stav spotreby nameraný pri poslednom odpočte dňa 02.02.2011 (15574 kWh). Neobstoja ani tvrdenia odporcu, že žiadne chyby neboli zistené, resp. vznikli až po demontáži meradla a spôsobili ich pracovníci navrhovateľa, pretože je to v rozpore s vykonaným dokazovaním (najmä protokol o zistení neoprávneného odberu a výsluch svedka), iné dôkazy odporcu na preukázanie svojich tvrdení ani neponúkol.

Odporca namietať aj proti vyčíslenej výške škody, ktorú považoval za neprímerane vysokú, pretože podľa neho toľko energie nemohol spotrebovať; okresný súd však aj tu postupoval správne v zmysle vyhlášky č. 154/2005 Z. z., teda nie podľa množstva odobratej elektriny, ktoré nie je možné zistiť, nakoľko odporca nemal spôsobilé a funkčné meradlo.

Neobstojí ani poukazovanie odporcu na ustanovenia o premlčaní, pretože premlčacou dobou sa rozumie časový úsek, v ktorom musí byť právo vykonané, inak môžu nastať účinky premlčania podľa § 100 Občianskeho zákonníka (zákon č. 656/2004 Z. z. nemá osobitné ustanovenia o premlčaní). Premlčacia doba je ustanovená konkrétnym časovým úsekom, ktorý má určený začiatok plynutia. Právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá (§ 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Z hľadiska prejednávanej veci sa navrhovateľ dozvedel o škode najskôr dňom 15.12.2011 kedy bol zistený neoprávnený odber elektriny; návrh na začatie konania v prejednávanej veci podal na súd dňa 24.07.2012, teda pred uplynutím premlčacej doby. Uplatnením práva na súde v premlčacej dobe sa zastavuje plynutie premlčacej doby (§ 112 Občianskeho zákonníka). Námietať premlčania odporcu nie je dôvodná. Celkom nedôvodné je navyše aj poukazovanie na amnestiu vyhlásenú v januári 2013, pretože táto sa vzťahovala len na rozhodnutia odsúdených podľa rozhodnutí súdov vydaných v trestnom konaní (pozri Rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 02.01.2013 uverejnené v Zbierke zákonov ako č. 1/2013 Z. z.) a v prejednávanej veci ide o občianskoprávne konanie.

Uplatnené odvolacie dôvody odporcu preto nemohli spôsobiť pochybnosti o vecnej správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1 a 2 O.s.p. v celom rozsahu ako vecne správny potvrdil a to vrátane závislého výroku o trovách konania, ktorý bol tiež vecne správny a odôvodnený plným úspechom navrhovateľa v konaní.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Navrhovateľ bol v odvolacom konaní v plnom rozsahu úspešný a vzniklo mu voči plne neúspešnému odporcovi právo na náhradu uplatnených účelne vynaložených trov konania, ktoré pozostávajú z trov právneho zastúpenia za jeden úkon právnych služieb - vyjadrenie k odvolaniu v sume 71,37 € spolu s režijným paušálom v sume 7,81 €, k tomu odmena zvýšená o daň z pridanej hodnoty vo výške 20 % v sume 15,84 € , pretože právny zástupca navrhovateľa je jej platiteľom (č.l. 7 spisu); spolu trovy odvolacieho konania navrhovateľa v sume 95,02 €, ktoré je odporca v zmysle § 149 ods. 1 O.s.p. povinný zaplatiť právnomu zástupcovi navrhovateľa.

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.